

Értékeink védelméért

2010. május 16-át biztosan nem fogják elfeledni a sajaszentpéteriek, mivel ezen a hajnalon a természet könyörtelenül bebizonyította számunkra, hogy a víz az úr. A szomszédok (riadóláncot alkotva) egymást ébresztve próbálták menteni saját, illetve mások értékeit.

Azért, hogy a várost sújtó árvízi-belvízi katasztrófa soha ne ismétlődhessen meg, Önkormányzatunk pályázatot nyújtott be a déli városrész bel- és csapadékvíz-védelmi hálózatának kiépítésére. A nyertes projekt eredményeként a munkálatok már javában folynak a település déli részén.

Olvassák tovább ezt a kiadványt, és az is kiderül, hogy minderre miért van szükség!

SZÉCHENYI 2020

MAGYARORSZÁG
KORMÁNYA

Európai Unió
Európai Regionális
Fejlesztési Alap

BEFEKTETÉS A JÖVŐBE

Esővíz-gazdálkodás

Az esővíz a felszínre érve beszivárog a talajba vagy elindul a felszínen lefelé, míg el nem éri a befogadó természetes vizeket vagy vízvezető csatornákat. A talajba szivárgó vizet a talaj megszűri és megtisztulva, újrahasznosítható módon kerül újra a felszínre vagy az ivóvízhálózatba. Városias területeken a cél sajnos az, hogy minél hamarabb megszabaduljunk a víztől, viszonylag száraz lábbal járjunk-keljünk a városban. Ez a megközelítés viszont számos problémát okoz.

A gyorsan elvezetett víz hamar és szinte egyszerre éri el a vízvezető rendszereket, ami jelentősen megnöveli az árvízveszélyt és a természetes csatornákat is többszörösére kell méreteznünk, hogy elláthassák feladatukat. Ennek következtében sokszor a lehetetlent akarjuk megvalósítani. A víznek nagyon sok pozitív hatása van az életminőségünkre. Mivel a víz lassabban hűl ki, illetve lassabban melegszik fel, mint a környezete, ezért nyáron hűti, télen pedig melegíti környezetét. A kiskerttulajdonosoknak talán nem kell elmondani, hogy ha a vizet a talajba szivárogtatjuk, akkor az táplálja a növényeket. Emellett pedig sokkal egészségesebb (talaj)élővilágot hoz létre, mert a teljesen kiszáradt talajban az élet is ellehetetlenül. Ahol nincs víz, nem nedves a talaj, ott nincs tápanyag feltáródás, a növényeink is nehezebben fejlődnek. A locsolás pedig nemcsak sok pénzbe kerül, de távolról sem olyan hatékony, mint az esőből beszivárgó természetes víz. Nem csoda, hogy a világban változik a vízhez való hozzáállás. Egyre inkább előtérbe kerül a víz helyben tartásának igénye, a lefolyás lassítása, ami csökkenti az időjárási szélsőségeket, javítja a víz és a talaj minőségét, csökkenti az áradások mértékét és gyakoriságát és mindemellett szebbé is teszi környezetünket.

Mit tehetünk ennek érdekében?

1. Közelítsünk a természetes állapotokhoz!

A legfontosabb, hogy csak ott zavarjuk meg az élő környezetet, ahol az elengedhetetlenül szükséges. A természetben sokkal ritkábbak az áradások, mint az ember által megbolygatott talajfelszínen. A természetes növényzet és az egészséges talaj nagyon sok vizet fog vissza, tisztít, szűr és hasznosít, csökkentve a vízvezető rendszereink terhelését.

Csak a „főútvonalat” lebetonozva marad természetes talajfelszín a víz beszivárgásához

Természetes és természetközeli élőhelyek kialakítása a vízvezető, vízgyűjtő árkokban

2. Csökkentsük a lefedett felszínek arányát, hagyjuk élni a talajt!

A legfontosabb feladat a fedett területek méretének csökkentése. Próbáljuk meg csökkenteni a beépített, lebetonozott, burkolt területek arányát. Ahol a víz beszivárog a talajba, ott nem okoz problémát a gyorsan mozgó felszíni víz és egészséges, élő talajkörnyezetet és kertet teremt. Erre számos lehetőség kínálkozik. Csak a legfontosabb területeket fedjük be. Ahol nem szükséges, ne betonozzunk. Ha mégis kell, használjunk olyan betonelemeket, amelyek között talajfelszín van, sőt esteleg növényzet is tud nőni.

Nagyvárosi térburkolás... Nem igazán esővíz-hasznosító megoldás

Vízáteresztő anyagokkal is fedhetjük a felszínt, mint például vízáteresztő betonnal vagy esetleg kavicccsal

3. Gyűjtsük az esővizet!

Gyűjtsük össze az esővizet, amit aztán öntözésre használhatunk. Egy milliméter eső 1 négyzetméteren 1 liter vizet jelent. Egy 70 négyzetméter alapterületű házról 1 mm eső estén 70 liter víz folyik le, de ha egy átlagos eső 5 milliméterével számolunk, akkor ez 350 liter. Tíz ház esetén ez már 3500 litert jelent, és nem 10 ház van Sajószentpéteren! Ez igen nagy mennyiség, amit a csatornánk felfog és kiengedünk az utca aszfaltjára, majd a vízelvezető csatornába. Ha visszatartjuk, akkor egy átlagos tavaszon, mint az idei, szinte a teljes öntözési víz mennyiségét is fedezheti!

4. Ültessünk fát, növényeket!

Tudja, hogy egy fa milyen sok vizet képes felfogni a lombkoronán és mennyire lassítja a víz talajra érkezését? A fára hulló csapadék benedvesíti a fa ágait és leveleit és lassan folydogál lefelé, időben széthúzva a záporok talajra érkezését és a felszínen kialakuló gyors, hirtelen áradások, vízfolyások kialakulását. Hasonló hatása van a bokroknak, de a lágyszárú növényeinknek is. Egy adott területen minél dúsabb a növényzet, annál több vizet képes felfogni, illetve lassítani a csapadék földre érkezését. Járulékos előnyként jelentkezik, hogy nem csupán az eső földre érkezésének időintervallumát húzza szét, hanem a lejtős területeken is csökkenti a lefolyó vizek sebességét, ezzel is mérsékelve az eróziót és a gyorsan, nagy mennyiségben áramló vizek okozta károkat.

5. Használjuk ki a természetes mélyedéseket!

Ahol a víz természetes módon összegyűlik, azt ne temessük be, hanem inkább alakítsuk át kis vizes élőhellyé. Ez a megoldás – azon kívül, hogy szép virágos szigeteket hoz létre – sok vizet tud visszafogni, ami aztán lassan a mi kertünkben fog beszivárogni és szétterjedni a talajban, táplálva a növényeinket és a kertünket. A kialakításuknál nem kell feltétlenül nyílt tavacskákat létrehozni. A mesterséges vagy természetes mélyedéseket tőzeg vagy virágföld homokkal összekevert anyagával töltsük fel, ami igen sok vizet tud befogadni. Ebbe a talajba mélyen gyökerező növényeket ültethetünk, ami folyamatosan használja fel a vizet. A mélyedésből kis túlfolyóval vezethetjük a felesleges vizet a felszíni csatornák felé.